

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΛΕΣΧΗ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΣΙΝΕΜΑ ΡΙΟ 3, 8.15 Μ.Μ.

ΔΕΥΤΕΡΑ 26/10/2020

**ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΕΚΑΤΣΕ Σ' ΕΝΑ ΚΛΑΔΙ ΣΥΛΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΗ ΤΟΥ
EN DUVA PA EN GREN OCH FUNDERADE PA TILLVARON**

Μια ταινία του μεγάλου Σουηδού σκηνοθέτη Ρόι Άντερσον, με την οποία ολοκληρώνει την σπουδαία τριλογία του για το τι «σημαίνει να είσαι άνθρωπος», που ξεκίνησε με τα «Τραγούδια από τον Δεύτερο Όροφο» και συνεχίστηκε με το «Εμείς οι Ζωντανοί». Μια θεόπικρη όσο και ξεκαρδιστική σουρεαλιστική σάτιρα της ανθρώπινης συμπεριφοράς, υποταγμένη στις (ηθικές, πολιτικές και κοινωνικές) επιταγές του σύγχρονου δυτικού πολιτισμού. Κέρδισε το Χρυσό Λιοντάρι στο Φεστιβάλ Βενετίας.

Σαν να' ναι οι σύγχρονοι Δον Κιχώτης και Σάντσο Πάντσα, ο Σαμ και ο Τζόναθαν, δύο πλανόδιοι πωλητές που εμπορεύονται ασυνήθιστα «παιχνίδια», μας μεταφέρουν σε μια καλειδοσκοπική περιπλάνηση στο ανθρώπινο πετρωμένο. Αλλά και την καθημερινότητά μας, μέσα από στιγμές μικρές ή σπουδαίες, έναν θάνατο ή ένα φιλί και από πράξεις τραγικές ή αστείες. Ή συχνά και τα δύο μαζί.

Όπως όλες οι ταινίες του Άντερσον έτσι κι αυτή μοιάζει δύσκολο να περιγραφεί, ακόμη κι αν έχει κάτι σαν δυο κεντρικούς ήρωες, δυο περιπλανώμενους πωλητές φτηνών τρικ (δόντια βρικόλακα, μια σακούλα γέλια, μια μάσκα του «μονόδοντου θείου») θέλοντας σύμφωνα με τις δικές τους δηλώσεις, «να κάνουν τους ανθρώπους να διασκεδάσουν», ακόμη κι αν οι ίδιοι δεν μοιάζουν να έχουν την παραμικρή ιδέα για το τι μπορεί να σημαίνει αυτό. Εν τούτοις είναι οι χαρακτήρες που διατρέχουν τις περισσότερες από τις βινιέτες αυτού του φιλμ, που όπως όλα του Άντερσον μοιάζει με μια συρραφή από ταμπλό βιβάν που ορίζονται από ένα χιούμορ του παραλόγου, από την δύναμη της συναισθηματικής αδράνειας κι από μια ανάλογη χρωματική παλέτα. Όλα μοιάζουν (και είναι) τεχνητά στις ταινίες του Άντερσον, εκτός από την αλήθεια που κατορθώνουν να καρφώνουν με την ακρίβεια βέλους εντός μας.

Ηθοποιοί: Χόλγκερ Άντερσον, Νιλς Γουέστμπλομ, Καρλότα Λάρσον κ.ά. **Παραγωγή:** 2014. **Γλώσσα:** Σουηδική, με Ελληνικούς υπότιτλους. **Διάρκεια:** 101'

Άνθρωποι που ζουν στοιβαγμένοι σε υπόγεια καταφύγια, στρατιώτες πάνω σε άρματα μάχης να ποζάρουν σε ξένους δημοσιογράφους και τοπικοί παράγοντες να πλουτίζουν εν καιρώ πολέμου, είναι μερικοί από τους ήρωες της μεστής ταινίας του Λόζνιτσα.

Ο Ουκρανός σκηνοθέτης, ο οποίος εξερευνά διαχρονικά τον ρόλο της ιστορικής μνήμης στη διαμόρφωση εθνικής ταυτότητας («Το Πρόσωπο της Ομίχλης», «Austerlitz»), στρέφει την κάμερά του στα ανατολικά της χώρας, εκεί όπου κρίνεται το μέλλον της. Συγκεκριμένα στην περιοχή Ντονμπάς, η οποία δίνει το όνομά της στον πρωτότυπο τίτλο της ταινίας, όπου τα τελευταία πέντε χρόνια εξελίσσεται ένας «αόρατος» πόλεμος ανάμεσα στον ουκρανικό και τον ρώσικο στρατό, με τις δύο πλευρές να υποστηρίζονται από οπλισμένες φασιστικές συμμορίες στρατιωτικού τύπου. Διακύβευμα της σύγκρουσης η οριστική απόσχιση της εν λόγω περιοχής, αφού πρώτα η Ρωσία εισέβαλε και προσάρτησε την Κριμαία.

Για να αναδειχτεί η πολυπλοκότητα της βίαιης και παράλογης πραγματικότητας που βιώνουν καθημερινά οι πολίτες του Ντονμπάς, ο Λόζνιτσα κάνει μια συρραφή βινιετών οι οποίες αποτυπώνουν με κυνικό ρεαλισμό την μπαναλιτέ της ένοπλης σύρραξης. Το άθροισμά τους συνθέτει ένα κολάζ απόγνωσης με λιγοστά διαλείμματα φαρσικού χιούμορ και την απαξίωση της ανθρώπινης ζωής να θριαμβεύει. Η ταινία καταφεύγει ανά στιγμές σε αφηγηματικές ευκολίες, όμως χάρη στην ντοκιμαντερίστικη αισθητική και στον παλμό των μονοπλάνων της διατηρεί αμείωτο το ενδιαφέρον, καθώς ολοκληρώνει σταδιακά το πορτρέτο μιας χώρας σε πτώση. Ψύχραιμος και βαθιά σαρκαστικός, ο Λόζνιτσα κινηματογραφεί έναν διχασμένο λαό σε πλήρη ιδεολογική και πολιτισμική σύγχυση, ο οποίος εντέλει είναι και το μεγαλύτερο θύμα ενός μάταιου πολέμου διαρκείας.

Ηθοποιοί: Θόρστεν Μέρτεν, Ιρίνα Πλεσνιάγεβα, Ταμάρα Γιατσένκο κ.ά. **Παραγωγή:** 2018. **Γλώσσα:** Ουκρανική, με Ελληνικούς υπότιτλους. **Διάρκεια:** 120